

jeg hermed fremsætter på Dansk Folkepartis vegne:

Forslag om motiveret dagsorden

»Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte forslag, der strammer kravene til opnåelse af dansk indfødsret, således at det i højere grad sikres, at kriminelle udlændinge og personer, der ligger det offentlige til byrde eller ikke kan tale det danske sprog, nægtes dansk indfødsret.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 43).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Jeg er meget enig i hr. Poul Nødgaards betragtninger over, at mennesker, der har begået alvorlig kriminalitet, drab og narkohandel, ikke bare lige skal være danske statsborgere. Det er netop begrundelsen for, at Venstre har indgået en aftale med regeringen om at stramme op på disse områder, og det, der kaldte mig herop, var hr. Poul Nødgaards nedvurdering af den aftale, vi har truffet med regeringen.

Når hr. Poul Nødgaard omtaler det som en lillebitte opstramning, så er det direkte forkert, og hr. Poul Nødgaard udtaler sig mod bedre vidende.

Det var jo faktisk sådan tidligere, at da kunne man sidde og optjene ret til at blive dansk statsborger i fængslet. Det var helt forkert, og derfor indgik vi aftalen med regeringen om, at der skal gå mindst 15 år, fra man har udstået straffen, til man kan søge om dansk statsborgerskab. Så det er en ganske, ganske voldsom opstramning, og det beder jeg hr. Poul Nødgaard om at huske.

En anden ting, hr. Poul Nødgaard var inde på, var folkeafstemninger. Nu er det sådan, at jeg er valgt af nogle mennesker til at repræsentere deres synspunkter. Og jeg mener faktisk, at jeg kan gøre det på ganske glimrende vis. Jeg bestræber mig på at leve op til det ansvar, som vælgerne har betroet mig, og jeg forhandler med det vidende hele tiden, at det er vælgerne tillid, jeg skal leve op til. Så derfor kan jeg godt forhandle denne sag herinde på vælgerne vegne.

Det har de betroet mig, og det føler jeg mig fuldstændig i stand til at kunne leve op til.

John Vinther (KF):

Jeg skal kvittere for, at hr. Poul Nødgaard dog anerkendte, at den aftale, som Det Konservative Folkeparti og Venstre har indgået med regeringen, har medført en vis opstramning. Jeg er så enig med fru Tove Fergo i, at hr. Poul Nødgaard kraftigt nedvurderer den reelle betydning af den indgåede aftale. Men lad det så være sagt.

Men i samme åndedrag, som hr. Poul Nødgaard anerkendte aftalen, ja, så glemte hr. Poul Nødgaard, at vi har indgået en aftale, der binder os i en årrække, men sådan er politik jo. Når man indgår en aftale, er den naturligvis bindende. Aftalen gik ikke så langt, som vi havde ønsket det, men sådan er politik jo nu også engang.

Sådan kan man konstatere, at der er forskelle i de metoder, vi har valgt af arbejde efter. Dansk Folkeparti har valgt at lægge en meget striks holdning for dagen – al ære og respekt for det – men det har ikke givet noget resultat.

Det Konservative Folkeparti og Venstre kan konkret pege på, at vi har været medvirkende til, at personer optaget på lovforslaget er hevet ud. Hvor mange personer på et lovforslag har Dansk Folkeparti formået at få hevet ud af et lovforslag?

Arne Melchior (CD):

Må jeg sige til hr. John Vinther, at det ikke kun er i politik, det er sådan, at indgåede aftaler holdes. Sådan er det blandt anstændige mennesker overalt i livet.

Jeg er desværre om få minutter bundet i udvalgsarbejde, og derfor har fru Elisabeth Arnold lovet tillige på CD's vegne at tolke vores syn på denne sag. Men jeg føler dog lige trang til at gratulere patentdanskere hr. Poul Nødgaard med, at han uden egen evne, viljesakt eller fortjeneste er blevet født til dansk statsborgerskab ligesom jeg.

Jeg skal nævne et navn for hr. Poul Nødgaard, som han hverken er forpligtet til at kende og sikkert ikke kender, nemlig den norske digter og forfatter Henrik Wergeland, som i 1850'erne formede den sætning, at man burde afskaffe begrebet statsborgerskab og erstatte det med begrebet verdensborgerskab. Disse tidlige, fremragende tanker blev helt klart oprindelsen til den bevægelse, vi havde efter Anden Verdenskrig, Én Verden.